

МАЙМУНАТА И КРОКОДИЛЪТ ДЖАТАКА

Превод от английски: Анатолий Буковски, Лина Бакалова, Надежда
Накова, 2012

chitanka.info

МАЙМУНАТА И КРОКОДИЛЪТ^[0]

I

Една маймуна живеела на голямо дърво на речния бряг.

В реката имало много крокодили.

Една крокодилка наблюдавала дълго време маймуните и един ден рекла на сина си:

— Синко, хвани ми една от тези маймуни. Яде ми се маймунско сърце.

— Как да хвана маймуна? — попитало малкото крокодилче. — Аз не ходя по сушата, а маймуната не влиза във водата.

— Напрегни си ума и ще намериш начин — казала майката.

И малкият крокодил мислил, мислил...

Накрая си казал:

— Сетих се какво ще направя. Ще хвана маймуната, която живее на едно голямо дърво на речния бряг. На нея ѝ се иска да отиде през реката до острова, където плодовете са хубаво узрели.

Крокодилът доплувал до дървото, на което живеела маймуната. Само че този крокодил бил глупав.

— Хей, маймуно — извикал той, — ела с мен да идем оттатък до острова, където плодовете са хубаво узрели.

— Как да дойда с теб? — попитала маймуната. — Аз не мога да плувам.

— Да, но аз мога. Ще те пренеса дотам на гърба си — казал крокодилът.

Маймуната била лакома и ѝ се ядели узрели плодове, затова скочила на гърба на крокодила.

— Тръгваме! — казал крокодилът.

— Харесва ми така да пътувам! — казала маймуната.

— Така ли? А това харесва ли ти? — попитал крокодилът и се гмурнал.

— О, недей! — извикала маймуната, докато той потъвал във водата. Тя се страхувала да се пусне, а не знаела какво да прави под водата.

Когато крокодилът изплувал, маймуната плюела и се дадела.

— Защо ме завлече под водата, крокодиле? — попитала тя.

— Възнамерявам да те убия като те държа под водата — отвърнал крокодилът. — Майка ми иска да хапне маймунско сърце и смятам да ѝ занеса твоето.

— Да беше ми казал, че ти трябва сърцето ми — рекла маймуната. — Тогава щях да го взема със себе си.

— Колко странно — казал глупавият крокодил. — Да не искаш да кажеш, че си оставила сърцето си там на дървото?

— Точно това искам да кажа — отвърнала маймуната. — Ако искаш сърцето ми, трябва да се върнем при дървото и да го вземем. Но ние сме толкова близо до острова, където са зрелите плодове, моля те, отведи ме първо там.

— Не, маймуно — казал крокодилът, — веднага се връщаме при твоето дърво. Забрави за зрелите плодове. Вземи сърцето си и незабавно ми го донеси. Тогава ще говорим за ходене до острова.

— Добре — рекла маймуната.

Но щом скочила на брега на реката и — хоп — метнала се горе на дървото.

И от най-горните клони извикала към крокодила долу във водата:

— Моето сърце е още по-нагоре! Ако го искаш, ела си го вземи!

II

Маймуната скоро се махнала от това дърво. Тя искала да се отърве от крокодила, за да може да си живее на спокойствие.

Но крокодилът я намерил — далече надолу по реката, където живеела на друго дърво.

Насред реката имало един остров, покрит с плодни дървета.

На половината път между брега на реката и острова от водата се издигала голяма скала. Маймуната можела да скача до скалата, а след това до острова. Крокодилът наблюдавал как маймуната преминава от брега на реката до скалата, а после до острова.

Той си казал:

— Маймуната ще стои цял ден на острова, ще я хвана вечерта, когато си тръгва за вкъщи.

Маймуната си направила хубаво угощение, а крокодилът плувал наоколо и я наблюдавал през целия ден.

Привечер крокодилът изпъзлял от водата и легнал на скалата напълно неподвижен.

Когато между дърветата притъмняло, маймуната си тръгнала за вкъщи. Тя изтичала надолу към речния бряг, но там се спряла.

— Какво се е случило със скалата? — помислила си маймуната. — Никога преди не съм я виждала толкова висока. Крокодилът лежи върху нея!

Но отишла до самата вода и извикала:

— Хей, скала!

Никой не отговорил.

Тогава тя отново извикала:

— Хей, скала!

Три пъти извикала маймуната, а после рекла:

— Приятелко скала, защо не ми отговаряш тази вечер?

— О — казал си глупавият крокодил, — скалата отговаря на маймуната всяка вечер. Този път аз трябва да отговоря вместо скалата.

И отвърнал:

— Да, маймуно! Какво има?

Маймуната се засмяла и каза:

— О, това си ти, крокодиле, нали?

— Да — казал крокодилът. — Тебе чакам тук. Каня се да те изям.

— Този път ме хвана в капан — каза маймуната. — Няма друг път, по който да си отида вкъщи. Отвори си широко устата, че да скоча право в нея.

Само че маймуната знаела много добре, че когато крокодилите си отворят широко устата, си затварят очите.

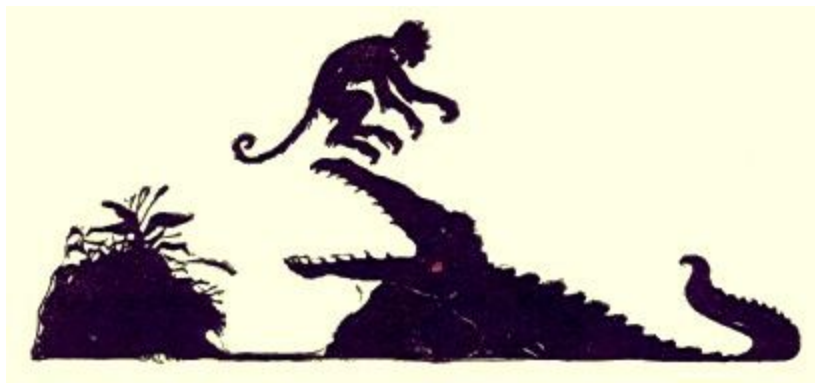
Докато крокодилът лежал на скалата с широко отворена уста и затворени очи, маймуната скочила.

Но не в устата му! О, не! Приземила се върху крокодилската глава, а после отскочила бързо на брега. Оттам се метнала на своето дърво.

Крокодилът видял как го изиграла маймуната и казал:

— Маймуно, ти си много хитра. Не знаеш що е страх. Сега вече ще те оставя на мира.

— Благодаря ти, крокодиле, но аз все пак ще се пазя от теб — рекла маймуната.



Илюстрация: Елсуърт Янг (Ellsworth Young, 1912)

[0] Джатаки (мн.ч. от *джатака*) — древноиндийски притчи за земните превъплъщения на Буда в човешка и животинска форма. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА



<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.